

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 5 prill 2016
Nr. ref.: RK913/16

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin nr. KI15/16

Parashtrues

Ramadan Muja

Vlerësim i kushtetutshmërisë së aktvendimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, PA-II-KZ-II-7/15, të 26 nëntorit 2015

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga z. Ramadan Muja nga Prizreni (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës), të cilin e përfaqëson z. Ruzhdi Berisha, avokat në Prizren.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston aktvendimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, PA-II-KZ-II-7/15, të 26 nëntorit 2015.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është kërkesa për vlerësimin e kushtetutshmërisë së aktvendimit të lartcekur të Gjykatës Supreme të Kosovës. Parashtruesi i kërkesës konsideron se me këtë aktvendim janë shkelur nenet 24 [Barazia para Ligjit], 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), si dhe neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).
4. Parashtruesi njëkohësisht kërkon nga Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata), të vendosë Masë të përkohshme *“me të cilën i urdhërohet Gjykatës së Apelit të Kosovës mos të ndërmerret kurrfarë veprimi procedural për vendosje, siç i është caktuar me aktvendimin e Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës...”*.

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 56 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

6. Më 13 janar 2016, parashtruesi dorëzoi kërkesën përmes shërbimit të rregullt postar, të cilën Gjykata e pranoi më 22 janar 2016.
7. Më 12 shkurt 2016, më Vendimin GJR. KI15/16, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtaren Snezhana Botusharova gjyqtare raportuese. Të njëjtën ditë, me Vendimin KSH. KI15/16, Kryetarja caktoi Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy (kryesues), Selvete Gërxhaliu-Krasniqi dhe Gresa Caka-Nimani.
8. Më 25 shkurt 2016, Gjykata njoftoi parashtruesin e kërkesës dhe Gjykatën Supreme të Kosovës për regjistrimin e kërkesës.
9. Më 3 mars 2016, Gjykata kërkoi nga parashtruesi që të dorëzojë informata shtesë në lidhje me ndonjë procedurë gjyqësore në pritje në gjykatat e rregullta për të njëjtën çështje ligjore ose nëse ka parashtruar ndonjë mjet juridik për të njëjtën çështje ligjore e cila është e njëjtë me objektin e çështjes së kësaj kërkesë.

10. Të njëjtën ditë, Gjykata kërkoi nga Gjykata Supreme që ta informojë në lidhje me ndonjë procedurë gjyqësore në pritje në Gjykatën Supreme përkitazi me çështjen e njëjtë ligjore.
11. Më 10 mars 2016, Gjykata Supreme e dorëzoi përgjigjen sipas kërkesës së Gjykatës, duke konfirmuar një procedurë ligjore, është në pritje para Gjykatës Supreme në lidhje me çështjen e njëjtë ligjore, përkatësisht kërkesa për mbrojtje të ligjshmërisë.
12. Në të njëjtën datë, përfaqësuesi ligjor i parashtruesit dorëzoi përgjigje në kërkesën e Gjykatës, duke theksuar se ai përfaqëson parashtruesin e kërkesës në çështje penale dhe se ka të akuzuar të tjerë në këtë rast.
13. Përfaqësuesi ligjor në përgjigjen e tij thekson se, në bazë të nenit 408, paragrafi 4, të KPP-së nuk ekziston mundësi ankese kundër vendimit të kontestuar të Gjykatës Supreme (PA-II-KZ-7/15). Për më tepër, ai e informon Gjykatën se ai, si avokat mbrojtës i parashtruesit, nuk ka ushtruar “kurrfarë mjeti tjetër juridik në këtë çështje juridike penale”. Njëkohësisht, ai, si avokat mbrojtës i parashtruesit të kërkesës, *nuk është në dijeni nëse ndonjë nga avokatët e të akuzuarve e ka bërë këtë.*
14. Më 16 mars 2016, Kolegji shqyrtues mbajti këshillime për rastin dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës të deklarojë kërkesën të papranueshme.

Përmbledhje e fakteve

15. Më 27 shkurt 2013, prokurori publik ngriti aktakuzë kundër Ramadan Mujës dhe të tjerëve për veprën penale të keqpërdorimit të pozitës apo të autoritetit zyrtar sipas nenit 422 të Kodit Penal të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: KPRK).
16. Më 25 mars 2013, u mbajt shqyrtimi fillestar në praninë e të pandehurve, avokatëve mbrojtës dhe prokurorit.
17. Më 13 gusht 2013, filluan shqyrtimet gjyqësore dhe në kuadër të gjykimit kryesor janë mbajtur 28 (njëzet e tetë) seanca.
18. Më 13 mars 2014, Gjykata Themelore në Prizren, me aktgjykim (P. nr. 171/13; PP. nr. 147/2011) e shpalli parashtruesin e kërkesës fajtor për kryerjen e *“veprës penale keqpërdorim i pozitës zyrtare ose i autorizimit në vazhdimësi (pikat 1 deri 4) dhe pjesërisht në bashkëkryerje (pikat 2 deri 4), në përputhje me nenin 422, paragrafin 1 dhe 2 nën-paragrafët 2.1 dhe 2.2 lidhur me nenin 31 dhe 81 të Kodit Penal të Republikës së Kosovës (tash e tuje “KPRK”).“*
19. Më 27 maj 2014, avokatët e parashtruesit të kërkesës dhe të akuzuarve të tjerë parashtruan ankesë kundër aktgjykimit (P. nr. 171/13; PP. nr. 147/2011) të Gjykatës Themelore në Prizren.
20. Më 22 korrik 2015, Gjykata e Apelit e Kosovës nxori aktvendim (PAKR 349/14), me shumicën e votave, me të cilin aprovoi ankesën e parashtruar nga

avokatët mbrojtës, e anuloi aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Prizren (P. nr. 171/13, PP. nr. 147/2011 të 13 marsit 2014) dhe urdhëroi që:

“Lënda kthehet në Gjykatën Themelore të Prizrenit për rigjykim”.

21. Më 4 shtator 2015, Prokurori i Shtetit i Republikës së Kosovës parashtrroi ankesë në Gjykatën Supreme kundër aktvendimit (PAKR 349/14, të 22 qershorit 2015) të Gjykatës së Apelit.
22. Në një datë të pacaktuar, avokatët e parashtruesit të kërkesës dhe të të akuzuarve të tjerë parashtruan përgjigje ndaj ankesës së Prokurorit të Shtetit kundër aktgjyimit të Gjykatës së Apelit, duke cekur se *“ankesa është e paligjshme dhe njëkohësisht e papranueshme”*, që neni 407 i Kodit të Procedurës Penale të Kosovës (në tekstin e mëtejme: KPPK) saktë i përshkruan rastet se kur mund të paraqitet ankesa kundër vendimit të Gjykatës së Apelit, duke i propozuar gjykatës që të refuzojë ankesën e Prokurorit të Shtetit të Republikës së Kosovës si të palejueshme.
23. Më 26 nëntor 2015, Gjykata Supreme e Kosovës, me aktvendim (PA-II-KZ-II. 7/15) pranoi ankesën e parashtruar nga Prokurori i Shtetit të Republikës së Kosovës kundër aktvendimit (PAKR 349/14, të 22 qershorit 2015) të Gjykatës së Apelit dhe urdhëroi si në vijim:

“Aktvendimi (PAKR 349/14, i 22 qershorit 2015) i Gjykatës së Apelit ... anulohet dhe lënda i kthehet Gjykatës së Apelit për rishqyrtim nga një trup i ri gjykues”.

24. Më 10 mars 2016, Gjykata Supreme e Kosovës e informoi Gjykatën se kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë (Pkl. nr. 14/2016) ishte në procedurë pranë Gjykatës Supreme në të njëjtën çështje ligjore.

Pretendimet e parashtruesit

25. Parashtruesi i kërkesës, në esencë, pretendon se Gjykata Supreme me pranimin e ankesës të cilën e ka ushtruar Prokurori i Shtetit të Republikës së Kosovës ndaj aktvendimit (PAKR 349/14 të 22 qershorit 2015) të Gjykatës së Apelit, gabimisht ka aplikuar dispozitat nga Kapitulli XXI i KPPK-së dhe me këtë ka shkelur nenet 24, 31 dhe 54 të Kushtetutës, si dhe neni 6 i KEDNJ-së.
26. Parashtruesi i kërkesës pretendon se me aktvendimin (PA-II-KZ-II 7/15, e 26 nëntorit 2015) e Gjykatës Supreme të Kosovës i janë shkelur të drejtat e mbrojtura me Kushtetutë dhe KEDNJ. Parashtruesi i kërkesës arsyeton gjerësisht pretendimet e tij në tri faqe të kërkesës të parashtruar para Gjykatës, duke u munduar që këto pretendime t'i mbështesë me praktikën gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: GJEDNJ).
27. Parashtruesi i kërkesës më tej pretendon: *“Me asnjë dispozitë të KPP-s nuk parashihet procedura e vendosjes nga ana e Gjykatës Supreme përkitazi me ankesën kundër aktvendimit të gjykatës së apelit me të cilin anulohet*

aktgjykimi i shkalles së parë. Kodi nuk e parasheh këtë veprim procedural, andaj edhe një ankese e këtillë nuk është e lejuar.“

28. Nga të lart cekurat, parashtruesi i kërkesës thekson se *“rrjedh konstatimi i vetëm se ankesa e Prokurorit të Shtetit/ Prokurorit të EULEX-t [...] është dashur të hidhet menjëherë nga Gjykata e Apelit në bazë të nenit 411 par. 2 të KPPK-së e pasi që kjo nuk është bërë nga Gjykata e Apelit, këtë është dashur ta bënë Gjykata Supreme e R. të Kosovës në bazë të par. 9 të të njëjtit nen të KPPK-së.“*

29. Parashtruesi i drejtohet Gjykatës me kërkesën si në vijim:

“TA DEKLAROJË kërkesën të pranueshme,

TË KONSTATOJË se ka pasur shkelje nga neni 24 [Barazia para Ligjit], neni 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], neni 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave të Kushtetutës së Republikës së Kosovës dhe neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut,

TË ANULOJË aktvendimin e Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës PA-II-KZ-II-7/2015 dt. 26 nëntor 2015 dhe çështjen t’ia kthej Gjykatës së Apelit për vendosje lidhur me lejueshmërinë e ankesës së Prokurorit të Shtetit të paraqitur kundër aktvendimit të asaj gjykate PAKR 349/14 dt. 22 korrik 2015.“

30. Po ashtu, parashtruesi i kërkesës kërkon vënien e Masës së përkohshme *“me të cilën i urdhërohet Gjykatës së Apelit të Kosovës mos të ndërmerret kurrfarë veprimi procedural për vendosje, siç i është caktuar me aktvendimin e Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës”.*

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

31. Gjykata shqyrton nëse parashtruesi i ka përmbushur kriteret për pranueshmëri, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuar më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.

32. Gjykata i referohet nenit 113.7 të Kushtetutës, i cili përcakton:

“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

33. Gjykata thekson edhe nenin 47.2 të Ligjit, i cili përcakton:

“Individi mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”.

34. Për më tepër, rregulli 36 (1) (b) i Rregullores së punës, parasheh:

“Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse:

[...]

(b) janë shteruar të gjitha mjetet juridike efektive të përcaktuara me Ligj kundër vendimit ose kundër aktgjyqimit të kundërshtuar”.

35. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës konteston aktvendimin (PA-II-KZ-II. 7/15, e 26 nëntorit 2015) e Gjykatës Supreme të Kosovës, me të cilin u urdhërua që “*lënda t’i kthehet Gjykatës së Apelit për rishqyrtim nga një trup të ri gjykues*“.
36. Në thelb, parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Supreme, me pranimin e ankesës të cilën Prokurori i Shtetit i Republikës së Kosovës e paraqiti kundër aktvendimit (PAKR 349/14, të 22 qershorit 2015) të Gjykatës së Apelit, gabimisht zbatoi dispozitat e KPP-së dhe kështu i shkeli nenet 31, 24 dhe 54 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së.
37. Të njëjtën kohë, me parashtrimin e kësaj kërkesë në Gjykatë, çështja e lejueshmërisë së ankesës, e parashtruar nga Prokurori i Shtetit i Republikës së Kosovës kundër aktvendimit (PAKR 349/14, të 22 qershorit 2015), ishte dorëzuar në Gjykatën Supreme përmes kërkesës për mbrojtjen e ligjshmërisë. Kjo kërkesë në Gjykatën Supreme ishte regjistruar me numrin Pkl. nr. 14/2016.
38. Nga sa u tha më lart, rezulton se procedurat në gjykatat e rregullta për çështjet e ngritura nga parashtruesi i kërkesës në Gjykatën Kushtetuese nuk kanë përfunduar.
39. Gjykata konkludon se të gjitha këto çështje së pari duhet të shqyrtohen nga gjykatat e rregullta, përfshirë Gjykatën Supreme në procedurën në pritje sipas kërkesës për mbrojtjen e ligjshmërisë.
40. Në këtë rast, Gjykata rithekson se gjykatat e rregullta janë të pavarura në ushtrimin e pushtetit të tyre gjyqësor dhe detyra e tyre kushtetuese është t’i interpretojnë çështjet faktike dhe të ligjit të cilat janë të rëndësishme për rastet e ngritura para tyre.
41. Arsyetimi për rregullin që së pari duhet përfunduar procedurat në gjykatat e rregullta është që gjykatave të rregullta t’u ofrohet mundësia për të korrigjuar shkeljen e pretenduar të Kushtetutës. Rregulli bazohet në supozimin se rendi juridik i Kosovës siguron mjete efektive juridike kundër shkeljes së të drejtave kushtetuese (shih Aktvendimin për papranueshmëri, *Universiteti AAB-RIINVEST SH.P.K., Prishtinë, kundër Qeverisë së Republikës së Kosovës, KI41/09, i 21 janarit 2010, dhe shih, mutatis mutandis, Selmouni kundër Francës, nr. 25803/94, GJEDNJ, Aktvendimi i 28 korrikut 1999*).
42. Parim është se mekanizmi i mbrojtjes i themeluar me Gjykatë Kushtetuese është subsidiar në raport me sistemin e rregullt gjyqësor që mbron të drejtat e njeriut (shih, *inter alia*, aktgjykimin e GJEDNJ-së *Handyside kundër Mbretërisë së Bashkuar, të 7 dhjetorit 1976, Seria A, nr. 24, fq. 22, paragrafi 48, dhe aktgjykimin e GJEDNJ-së, Aksoy kundër Turqisë, të 18 dhjetorit 1996, nr. 21987/93, paragrafi 51*).

43. Rrjedhimisht, Gjykata Kushtetuese nuk mund të vlerësojë shkeljet e pretenduara kushtetuese para se t'ua japë mundësinë gjykatave të rregullta për t'i përfunduar procedurat të cilat parashtrihen para tyre, në mënyrë që t'u lejohet mundësia për t'i korrigjuar dhe për t'i eliminuar shkeljet e Kushtetutës.
44. Prandaj, Gjykata konstaton se nuk janë përfunduar procedurat para gjykatave të rregullta për çështjet që janë ngritur para Gjykatës Kushtetuese dhe, rrjedhimisht kërkesa është e parakohshme, dhe si e tillë e papranueshme, në pajtim me nenin 47.2 të Ligjit dhe në pajtim me rregullin 36 (1) (b) të Rregullores së punës.

Kërkesa për Masë të përkohshme

45. Siç u përmend më lart, parashtruesi gjithashtu kërkon nga Gjykata që të vendosë Masë të përkohshme “.. me të cilën i urdhërohet Gjykatës së Apelit të Kosovës mos të ndërmerr kurrfarë veprimi procedural për vendosje, siç i është caktuar me aktvendimin e Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës...”.

46. Në mënyrë që Gjykata të vendosë Masë të përkohshme, në pajtim me rregullin 55 (4 dhe 5) të Rregullores së punës, duhet të përcaktojë si në vijim:

“Rregulli 55

(4) (a) pala që kërkon Masën e përkohshme ka treguar rastin [...] prima facie për pranueshmërinë e kërkesës;

[...]

Rregulli 55

(5) Nëse pala që kërkon Masë të përkohshme nuk paraqet dëshmitë e nevojshme, Kolegji shqyrtues do të rekomandojë refuzimin e kërkesës”.

47. Siç u përmend më lart, kërkesa e parashtruesit është e papranueshme, për shkak se objekti i çështjes së kërkesës është ende në pritje para gjykatave të rregullta. Për këtë arsye, parashtruesi nuk ka dëshmuar rast *prima facie* për pranueshmërinë e kërkesës. Prandaj, kërkesa për Masë të përkohshme duhet të refuzohet.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, në pajtim me nenet 20 dhe 47 të Ligjit dhe me rregullat 36 (1) b) dhe 55 (5) të Rregullores së punës, më 16 mars 2016, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. TA REFUZOJË kërkesën për Masë të përkohshme;
- III. T' UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- IV. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20. 4 të Ligjit;
- V. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

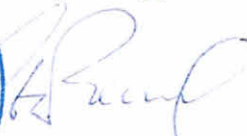
Gjyqtarja raportuese

Snezhana Botusharova

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi